Rocznik 1933. Nr. 43.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 28-go października 1933 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, kierownik biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Skarbu i Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 3 sierpnia 1933 r.

w sprawie taryfy do obliczenia opłaty ryczałtowej w postępowaniu sporno-administracyjnem.

(Dz. Ust. Rz. P. z dnia 20. października 1933 r. Nr. 81, poz. 581).

Na podstawie § 106 ustawy z dnia 30. lipca 1883 r. o ogólnym zarządzie kraju (Zb. u. pr. str. 195) w brzmieniu ustawy z dnia 14 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 146) zarządza się co następuje:

§ 1.

Opłatę ryczałtową, którą pobiera się na zasadzie § 106 i 107 ustawy z dnia 30 lipca 1883 r. o ogólnym zarządzie kraju, oblicza się podług wartości przedmiotu sporu; opłata ta wynosi przed Wojewódzkiemi Sądami Administracyjnemi (z uwzględnieniem postanowień §§ 2, 3 i 4):

do	20	zł				wartości	1	zł
ponad	20	„	do	40	zł	„	2	„
„	40	„	„	80	„	„	4	„
„	80	„	„	120	„	„	6	„
„	120	„	„	160	„	„	8	„
„	160	„	„	200	„	„	10	„
„	200	„	„	280	„	„	12	„
„	280	„	„	360	„	„	14	„
„	360	„	„	440	„	„	16	„
„	440	„	„	520	„	„	18	„
„	520	„	„	600	„	„	20	„
„	600	„	„	720	„	„	22	„
„	720	„	„	840	„	„	24	„
„	840	„	„	960	„	„	26	„
„	960	„	„	1080	„	„	28	„
„	1080	„	„	1200	„	„	30	„
„	1200	„	„	1360	„	„	32	„
„	1360	„	„	1520	„	„	34	„
„	1520	„	„	1680	„	„	36	„
„	1680	„	„	1840	„	„	38	„
„	1840	„	„	2000	„	„	40	„
„	2000	„	„	2200	„	„	42	„
„	2200	„	„	2400	„	„	44	„
„	2400	„	„	2600	„	„	46	„
„	2600	„	„	2800	„	„	48	„
„	2800	„	„	3000	„	„	50	„
„	3000	„	„	3400	„	„	52	„
„	3400	„	„	3800	„	„	54	„
„	3800	„	„	4200	„	„	56	„
„	4200	„	„	4600	„	„	58	„
„	4600	„	„	5000	„	„	60	„
„	5000	„	„	5800	„	„	62	„
„	5800	„	„	6600	„	„	64	„
„	6600	„	„	7400	„	„	66	„
„	7400	„	„	8200	„	„	68	„
„	8200	„	„	9000	„	„	70	„

„ 9000 zł wzrasta opłata po 2 zł od każdych dalszych 1500 zł.

Przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym oblicza się opłaty w podwójnej wysokości, zaś przed Wydziałami powiatowemi i miejskiemi jako sądami administracyjnemi w połowie wysokości, ustalonej dla Wojewódzkich Sądów Administracyjnych.

Najwyższą wysokość opłaty ryczałtowej (§§ 2, 3, 4) ogranicza się w postępowaniu przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym do kwoty 300 zł, przed Wojewódzkiemi Sądami Administracyjnemi do kwoty 150 zł, zaś przed wydziałami powiatowemi i miejskiemi do kwoty 75 zł.

§ 2.

Stawki ustalone § 1 zmniejsza się do połowy, jeżeli wydano orzeczenie na podstawie przyznania, albo sprawę załatwiono ugodą, albo cofnięciem skargi, wniosku o ustną rozprawę lub środka prawnego, albo jeżeli roztrzygnięcie nastąpiło bez poprzedniej ustnej rozprawy.

W razie żądania ustnej rozprawy po wydaniu rezolucji przewodniczącego zalicza się wymierzoną poprzednio połowę opłaty ryczałtowej na poczet opłaty, która ma być wymierzona po rozprawie, jeżeli strona przegrywająca w obu wypadkach jest ta sama. W razie zaś żądania rozprawy bez oczywistej podstawy może sąd nałożyć na stronę żądającą rozprawy i spór przegrywającą, oprócz poprzednio nałożonej połowy opłaty ryczałtowej, jeszcze całą.

§ 3.

Jeżeli warunki § 2 zachodzą tylko odnośnie do części przedmiotu sporu, oblicza się dla tej części i dla reszty przedmiotu stawki oddzielnie, razem jednak w kwocie nie wyższej od stawki, obliczonej dla całości przedmiotu sporu według § 1.

§ 4.

Jeżeli zarządzono i przeprowadzono postępowanie dowodowe, pobiera się dodatkowo stosownie do wartości przedmiotu połowę stawki, obliczonej według § 1 i 3.

§ 5.

Wartość przedmiotu sporu ustala się na zasadzie przepisów §§ 6 i 7 w wyroku ostatecznym (§ 103 ust. 2 ustawy o ogólnym zarządzie kraju), zaś w wypadkach, gdy takiego wyroku nie wydano w uchwale ustalającej (§ 108 powołanej ustawy) ewentualnie w osobnej uchwale sądu, który orzeka w sprawie. W wypadkach wątpliwych i przy przedmiotach, które nie dają sie oszacować na wartość pieniężną, zarządzić można dla tego ustalenia oświadczenie się stron, a w razie potrzeby także przeprowadzenie dowodu.

§ 6.

Wartość przedmiotu sporu ustala się według wartości kapitału i zaległych użytków, jeżeli do tego zmierza wniosek pierwotny lub uzupełniony, również jeśli z urzędu przyznano użytki.

Czasokres, do którego liczy się zaległe użytki, ustala się od dnia wniesienia skargi, a w wypadkach, gdy zarządzono jej uzupełnienie, od dnia wniesienia skargi uzupełnionej. Zamiast skargi miarodajnym jest w wypadkach § 69 ustawy o ogólnym zarządzie kraju wniosek o ustną rozprawę w postępowaniu administracyjno-spornem.

Od zaliczenia wyłącza się:

a) użytki, które powstały dopiero w toku postępowania sporno—administracyjnego,
b) szkody i koszty, tudzież zmiany w przedmiocie sporu, które powstały w toku postępowania sporno—administracyjnego.

Przy wniesieniu środka prawnego wyłącza się od zaliczenia to, co w tym czasie między stronami już nie jest spornem.

Wartość prawa do powtarzających się użytków lub świadczeń oblicza się według wartości jednorocznego poboru, a mianowicie na kwotę 12½-krotną, jeżeli pobór w przyszłości ma ustać, a wątpliwy jest tylko termin tego ustania, zaś na 25-krotną przy nieograniczonem lub ponad 25-letniem trwaniu.

§ 7.

Jeżeli przedmiot sporu nie da się oszacować, przyjmuje się wartość dla obliczenia ryczałtu w kwocie od 100 zł do 10 000 zł stosownie do większej lub mniejszej doniosłości sprawy dla stron spór wiodących.

W wypadkach, gdy z roszczeniem, nie dającem się oszacować łączy się roszczenie z niego wynikające, które można według wartości pieniężnej oszacować, wówczas miarodajne jest tylko jedno roszczenie, a mianowicie roszczenie wyższej wartości.

§ 8.

W wyrokach ostatecznych, na podstawie których ma być wydane ponowne orzeczenie niższej instancji, może być oznaczenie wartości przedmiotu sporu wraz z orzeczeniem co do kosztów sporu zastrzeżone temu ponownemu orzeczeniu.

Jeżeli wskutek przekazania sprawy z powrotem do instancji niższej przeprowadza się w tej samej instancji ponowną rozprawę, to na poczet kosztów ponownej rozprawy i ponowego orzeczenia zalicza się koszty orzeczenia poprzedniego. Podobnie postąpić należy także w przypadku § 100 ustawy o ogólnym zarządzie kraju.

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc obowiązującą: rozporządzenie pruskich Ministrów Spraw Wewnętrznych i Skarbu z dnia 27 lutego 1884 r. (Dz. Min. dla zarządu wewn. str. 30.) oraz rozporządzenie Ministrów Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 28 marca 1924 r. w sprawie zastosowanie stałej jednostki do kosztów postępowania w administracyjnem postępowaniu spornem (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 314).

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Bronisław Pieracki

2

Rozporządzenie

Śląskiej Rady Wojewódzkiej

z dnia 14 września 1933 r.

w sprawie poboru opłat drogowych przez związki komunalne.

(Dz. Ust. Śl. Nr. 26, poz. 51.
z dnia 12 października 1933 r.)

§ 1.

Na podstawie art. 19 ustawy z dnia 9 stycznia 1933 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Śl. Nr. 3, poz. 3), statuty o poborze specjalnych opłat drogowych na rzecz związków komunalnych winny mieć następujące brzmienie:

„Statut

o poborze specjalnych opłat drogowych na rzecz . . . . uchwalony przez . . . . w dniu . . . . na podstawie art. 19 ustawy z dn. 9 stycznia 1933 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Śl. Nr. 3, poz. 3) oraz art. 32 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30).

§ 1.

Opłacie drogowej, przeznaczonej na pokrycie wydatków na utrzymanie i budowę dróg podlegają:

a) grunty, podlegające państwowemu podatkowi gruntowemu,

b) przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe, wykupujące świadectwa przemysłowe i karty rejestracyjne,

c) nieruchomości w miastach i budynki w gminach wiejskich, podlegające państwowemu podatkowi od nieruchomości, a do czasu wprowadzenia tego podatku, samoistnemu podatkowi komunalnemu od budynków.

Do uiszczenia opłaty obowiązane są osoby, którym wymierzono wymienione w ustępie poprzednim podatki.

§ 2.

Ogólną sumę opłat na potrzeby dróg . . . . uchwala (ją) . . . . corocznie na okres roku budżetowego, przy równoczesnem ustaleniu wysokości kwot, które rozdzielone być mają pomiędzy poszczególne źródła opodatkowania, wymienione w § 1.

Uchwały powyższe podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej, powołanej do zatwierdzania uchwał związków samorządowych o poborze samoistnych danin komunalnych.

§ 3.

Podział ogólnej sumy opłat (§ 2) pomiędzy poszczególnych płatników opłaty przeprowadza się w ten sposób, że iloraz, otrzymany z podzielenia tejże ogólnej sumy przez sumę wymierzonych w poprzednim roku na obszarze . . . . państwowych podatków od gruntów, od przemysłu (od obrotu, świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych) oraz od nieruchomości względnie komunalnego podatku od budynków — mnoży się przez sumy, przypadające na poszczególnych płatników podatków od gruntów, przemysłu i handlu oraz od nieruchomości (budynków).

§ 4.

Wymiaru opłaty w myśl zasad, podanych w § 3, dokonuje organ wykonawczy związku komunalnego, który należność podatkową uwidacznia w nakazie płatniczym, doręczonym zobowiązanemu do uiszczenia opłaty.

§ 5.

Opłata ma być uiszczona w kasie . . . . w terminie 14 dni, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego.

§ 6.

Przeciwko wymiarowi opłat drogowych służą płatnikom środki prawne, obowiązujące w zakresie samoistnych danin komunalnych.

§ 7.

Do przymusowego ściągania opłat drogowych mają zastosowanie przepisy obowiązujące przy egzekucji danin komunalnych.

§ 8.

Niniejszy statut obowiązuje z dniem ogłoszenia, które nastąpić ma po zatwierdzeniu statutu przez władzę nadzorczą.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Śląska Rada Wojewódzka
Przewodniczący
w z.:
(—) Dr. Saloni
Wicewojewoda.

3.

Starostwo Świętochłowickie
Nr. G. 3/15
Nominacja.

Do

Pana Gilnera Jana
mistrza rzeźnickiego

w Rudzie

Na podstawie § 2 Statutu Pobocznego dla Sądu Rozjemczego Wolnego Cechu Rzeźnickiego w Rudzie z dnia 10 stycznia 1932 r. mianuję Pana

przewodniczącym

cyt. Sądu Rozjemczego na przeciąg 3 lat.

Prawa i obowiązki przewodniczącego Sądu Rozjemczego zawarte są w Statucie Pobocznym dla Sądu Rozjemczego Wolnego Cechu Rzeźnickiego w Rudzie z dnia 10 stycznia 1932 r.

Świętochłowice, dnia 19 października 1933 r.

Starosta
(—) Szaliński

Powyższą nominację podaję do publiczne wiadomości.

Świętochłowice, dn. 19. X. 1933 r.

Starosta
(—) Szaliński

4.

Starostwo Świętochłowickie
G. 3/15
Nominacja.

Do

Pana Brola Edmunda
mistrza rzeźnickiego

w Rudzie.

Na podstawie § 2 Statutu Pobocznego dla Sądu Rozjemczego Wolnego Cechu Rzeźnickiego w Rudzie z dnia 10 go stycznia 1932 r. mianuję Pana

zastępcą przewodniczącego

cyt. Sądu Rozjemczego na przeciąg 3 lat.

Prawa i obowiązki zastępcy przewodniczącego Sądu Rozjemczego zawarte są w Statucie Pobocznym dla Sądu Rozjemczego Wolnego Cechu Rzeźnickiego w Rudzie z dnia 10-go stycznia 1932 r.

Świętochłowice, dnia 19. X. 1933 r.

Starosta
(—) Szaliński

Powyższą nominację podaję do publicznej wiadomości.

Świętochłowice, dn. 19. X. 1933 r.

Starosta
(—) Szaliński

5.

Obwieszczenie

Radca sierót obwodu VII. p. Jan Krawczyk został na skutek wniesionej prośby zwolniony z urzędu radcy sierót.

Funkcje radcy sierót obwodu VII. przydzielono p. Franciszkowi Metznerowi, dotychczasowemu stałemu zastępcy radcy sierót.

Wielkie Hajduki, dnia 19. paźdz. 1933 r.

Naczelnik gminy
(—) Grzesik.

6.

Obwieszczenie

Z powodu naprawy szosy powiatowej Szarlej - Buchacz będzie szosa zamknięta dla wszelkiego ruchu kołowego od dnia 16. X. 1933 r. aż do odwołania.

Objazd może nastąpić przez Nowy Szarlej (Kociegórki) względnie Wielkie Piekary.

Szarlej, dnia 18. października 1933 r.

Naczelnik Okręgu Urzędowego
(—) Płonka

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon 11 10